

[Ministeren for skatter og afgifter.]

hver sin del af den samlede formueindkomst og formue, skal der dog ved skatteberegningen tages hensyn til den anden ægtefælles indkomst og formue. For den af ægtefællerne, der har den største arbejdsindkomst, sker beregningen af indkomstskat som efter de gældende regler direkte på grundlag af den skattepligtige indkomst, herunder eventuel formueindkomst. For den ægtefælle, der har den mindste arbejdsindkomst, sker der en opdeling af skatteberegningen, idet der dels beregnes indkomstskat af arbejdsindkomsten, dels af formueindkomsten. Skatten af formueindkomsten beregnes ved, at formueindkomsten lægges til eller, hvis den er negativ, fradrages i den skattepligtige indkomst hos ægtefællen med størst arbejdsindkomst. Forskellen mellem skatten af denne skattepligtige indkomst alene og skatten af denne reguleret med formueindkomsten udgør skatten eller skattebesparelsen af formueindkomsten. Skatten af formueindkomsten og arbejdsindkomsten udgør den samlede indkomstskat for ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst.

Har ægtefællen med mindst arbejdsindkomst ikke positiv eller negativ formueindkomst over 1.000 kr., finder den særlige skatteberegning ikke anvendelse.

Skatten af ægtefællernes formue beregnes af den samlede formue og fordeles forholdsmæssigt mellem ægtefællerne.

De ændrede regler får også virkning for særlig indkomstskat. Også her skal hver ægtefælle svare skatten vedrørende sine formuegoder.

Det er endvidere foreslået, at der tilvejebringes skattemæssig ligestilling af ægtefæller, der driver erhvervsvirksomhed i fællesskab. Efter de gældende regler er det altid manden, der beskattes af overskuddet, således at alene en andel heraf kan henføres til hustruen, også selv om det er hende, der i overvejende grad har drevet virksomheden. Efter forslaget skal den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden, hvad enten dette er mand eller hustru, beskattes af overskuddet, medens den anden ægtefælle kan få henført en overskudsandel til sig.

Der er endelig foreslået ændring af de gældende regler, hvorefter hver af ægtefællerne hæfter subsidiært for, at den anden ægtefælle betaler sin skat. Efter de nu foreslåede regler skal der kun i undtagelsestilfælde gælde en

sådan subsidiær hæftelse. Denne ændring har for så vidt ikke noget at gøre med en skattemæssig ligestilling af ægtefællerne, idet den nuværende subsidiære hæftelse gælder for begge ægtefæller. Efter de ændrede regler, hvor hver ægtefælle skal betale skatten af sin indkomst og formue, finder regeringen det imidlertid mest rimeligt, at ægtefællerne normalt ikke hæfter for hinandens skat.

De ændrede regler skal efter forslaget have virkning for indkomståret 1978. Den automatiske forskudsregistrering for dette år foretages på grundlag af selvangivelsen for 1976, og de nye regler vil derfor kun kunne indgå i forskudsregistreringen for 1978, hvis der rettes henvendelse herom til skattemyndighederne.

De foreslåede regler adskiller sig på visse punkter fra det i sidste folketingssamling fremsatte lovforslag om skattemæssig ligestilling af ægtefæller (F. 101). Lovforslaget var til 1. behandling den 16. december 1975 (Folketings-tidende 1975-76, sp. 2234, sp. 3203, tillæg A, sp. 1761). Der er dels foretaget en del redaktionelle ændringer, dels er reglerne for beregning af skatten af ægtefællernes formueindkomst ændret. Denne ændring er foretaget i erkendelse af, at de i F. 101 foreslåede regler om beregningen af en samlet skat af ægtefællernes samlede formueindkomst med efterfølgende fordeling på hver ægtefælles positive eller negative formueindkomst var komplicerede og vanskeligt forståelige for skatteyderne.

Selv om der således i forhold til det tidligere lovforslag er foretaget en forenkling af reglerne for beregning af skatten af formueindkomst, er de nu foreslåede regler alt i alt mere komplicerede end de gældende regler og må antages at være noget mere administrationskrævende.

I provenumæssig henseende skønnes de ændrede regler kun at medføre mindre forskydninger i forhold til de gældende regler, som i nogen grad vil opveje hinanden.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Jeg skal samtidig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om ejendomsskyld til staten. (Ændring som følge af omlægningen af det kommunale regnskabsår).*

Ændringslovforslaget er en følge af, at det kommunale regnskabsår pr. 1. januar 1977 omlægges til kalenderåret.

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Ejendomsskylden til staten opkræves af kommunerne sammen med de kommunale ejendomsskatter og følger samme regler som disse med hensyn til forfaldstid, erlæggelse m. v.

Omlægningen af det kommunale regnskabsår vil imidlertid betyde, at nedskrivning og bortfald af ejendomsskylden til staten og til kommunen, der begge er fikserede, sker til forskellige tidspunkter.

Ejendomsskylden til staten nedskrives efter hver alm. vurdering, sidste gang efter 19. alm. vurdering i 1989, og nedskrivningen regnes fra den 1. januar efter en alm. vurdering.

Den kommunale ejendomsskyld nedskrives og bortfalder i samme takt, men efter omlægningen af det kommunale regnskabsår til kalenderåret sker nedskrivningen med virkning fra den 1. januar efter en alm. vurdering.

Kommunernes Landsforening har derfor henstillet for at afværge administrative komplikationer, at nedskrivningen af den statslige og kommunale ejendomsskyld sker samtidig.

I overensstemmelse hermed tager lovforslaget sigte på at rykke aftrapningen af den statslige ejendomsskyld frem fra 1. april til 1. januar.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter*.

Forslaget knytter sig til nogle ændringer i retsplejeloven, som er gennemført i forrige samling, og som træder i kraft den 1. januar 1977.

En af ændringerne i retsplejeloven består i, at en fordringshaver (en kreditor) som hovedregel ikke fremtidig vil kunne få foretaget udlæg hos en skyldner, når det under en lignende forretning, foretaget inden for de sidste 6 måneder, har været umuligt at få dækning.

Efter de gældende regler skal der som hovedregel betales retsafgift, straks når der over for fogden fremsættes begæring om udlæg. Hvis fogden imidlertid afviser at afholde forretningen, og afgiften er betalt, kan det ikke anses for rimeligt at opretholde afgiftskravet, og det foreslås derfor, at afgiftspligten i disse tilfælde skal bortfalde.

Ved ændringen af retsplejeloven har man desuden som hovedregel opgivet kravet om,

at en fordringshaver skal give møde ved en fogedforretning, når kravet er under 2.500 kr. I de tilfælde, hvor fordringshaveren ikke møder, vil han have brug for en udskrift af fogedbogen eller en attest om, hvad der er passeret under forretningen. Den fulde nytte af denne forenkling vil fordringshaveren ikke opnå, hvis han fortsat skal betale for at få den udskrift eller attest, han ikke kan undvære, og det er derfor foreslået, at der i disse tilfælde ikke skal kræves afgift for denne.

Provenutabet ved ændringsforslagene bliver formentlig ganske ubetydeligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat): (Beskatning ved dødsfald)*.

I forrige samling gennemførtes nogle ændringer i lov om afgift af arv og gave, hvorved barnløse ægtefæller fik mulighed for at opnå samme arveafgiftsmæssige stilling som ægtefæller, der kan hensidde i uskiftet bo med livsarvinger. Disse nye regler trådte i kraft den 1. juni 1976. Den længstlevende ægtefælle kan nu, hvis der har været formuefællesskab i ægteskabet, begære afgiftspligtens indtræden udsat, således at den ved længstlevendes død bortfalder endeligt, medmindre længstlevende forinden har indgået nyt ægteskab.

Under gennemgangen i skatte- og afgiftsudvalget af forslaget om ændringer i loven om afgift af arv og gave henledte jeg opmærksomheden på, at det måtte overvejes, om ikke også kildeskatelovens dødsbøbeskatningsregler burde ændres, således at de ægtefæller, der begærer afgiftspligten udskudt, får samme skattemæssige stilling som de ægtefæller, der har overtaget boet efter afdøde til hensidde i uskiftet bo, og ikke som nu bliver beskattet på en måde, der på flere punkter er gunstigere for ægtefællen, end tilfældet er for de ægtefæller, der hensidder i uskiftet bo.

Det foreliggende lovforslag er et resultat af disse overvejelser og går ud på, at efterlevende ægtefæller, der begærer arveafgiftspligten udsat, i skattemæssig henseende sidestilles med de ægtefæller, der overtager boet efter afdøde til hensidde i uskiftet bo.

Lovforslaget vil medføre en beskeden skatte-